13/11/2022

Ο Μητροπολίτης Ξάνθης για τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ξάνθης και Περιθεωρίου

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος ήταν "«σφαιρικός», όπως λέμε, σήμερα, άνθρωπος, που όχι μόνο είχε αποκτήσει όλες τις αρετές με τον προσωπικό του αγώνα, αλλά και όλους τους ανθρώπους αγαπούσε με τον ιεραποστολικό του ζήλο". Αυτά είπε μεταξύ άλλων ο Μητροπολίτης Ξάνθης κ. Παντελεήμων στο σημερινό κήρυγμά του.

Παρακάτω το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Ο μέγας αυτός της οικουμένης διδάσκαλος γεννήθηκε στην Αντιόχεια την μεγάλη το έτος 344, από γονείς ευσεβείς, τον Σεκούνδο και την Ανθούσα. Μαθήτευσε στον σοφιστή Λιβάνιο και στον φιλόσοφο Ανδραγάθιο. Πρώτα εμόνασε στα ησυχαστήρια

της Αντιοχείας, ύστερα χειροτονήθηκε πρεσβύτερος στην Εκκλησία των Αντιοχέων, το 383, ανέβηκε δε στον αρχιεπισκοπικό θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως στις 15 Δεκεμβρίου του 397.

Το 402 εξωρίσθηκε από τον Αρκάδιο και την Ευδοξία. Αλλά ύστερα από λίγο τον ανακάλεσαν στον θρόνο του. Μετά δε από 7 ή 8 μήνες εξωρίσθηκε για δεύτερη φορά και αφού πολύ εδεινοπάθησε στην εξορία πάνω από τρία έτη, μεταφερόμενος από τόπο σε τόπο κοιμήθηκε καθ΄ οδόν στα Κόμανα, στις 14 Σεπτεμβρίου του 407 σε ηλικία 63 ετών. Επειδή στις 14 Σεπτεμβρίου εορτάζεται η Ύψωσις του Τιμίου Σταυρού, η μνήμη του Αγίου μεταφέρθηκε στις 13 Νοεμβρίου.

Επονομάσθηκε Χρυσόστομος για την **ευφράδειά** του. Συνέγραψε πολλά έργα και σε τέτοιο βαθμό ερμήνευσε την Γραφή όσο κανείς άλλος.

Ο ήλιος κάνει το μεγάλο, το πανανθρώπινο θαύμα. Χωρίς τον ήλιο όλοι οι άνθρωποι θα πέθαιναν. Άρα όλοι οι άνθρωποι χρωστάνε τη ζωή τους στο **θαύμα**, που ονομάζεται ήλιος.

Και ο ιερός Χρυσόστομος υπήρξε ένας πνευματικός ήλιος. Ακτινοβολεί και ζωντανεύει και φωτίζει δέκα έξη τώρα αιώνες την οικουμένη ολόκληρη με την λάμψη των έργων του. Τόσο έλαμπε ως ιεροκήρυκας ο Χρυσόστομος, ώστε οι σύγχρονοί του έλεγαν: «Καλύτερα να σβήσει ο ήλιος, παρά να σιγήσει το στόμα τον Χρυσοστόμου».

Άνθρωπος όντως ο Χρυσόστομος. Συνδύαζε χαρίσματα και **αρετές**, προσόντα διανοητικά και αγιότητα βίου, κοινωνική προσφορά και προσωπική πνευματική ζωή, οικουμενική ιεραποστολή και μοναχισμό, θεολογία και κοινωνιολογία, θεωρία και πράξη, πίστη και γνώση, ουρανό και γη, αυστηρότητα και επιείκεια, ελεγκτικό λόγο και παραμυθία.

Ήταν και **χείμαρρος** και **ρυάκι**. Ήταν ο πατέρας, που γνώριζε να συμπεριφέρεται ανάλογα και κατάλληλα, πάντοτε όμως ωφέλιμα και παιδαγωγικά. Ήταν πολύεδρος αδάμαντας. Έλαμπε κι ακτινοβολούσε, από οπουδήποτε κι αν τον παρατηρούσες. Ήταν ο «**σφαιρικός**», όπως λέμε, σήμερα, άνθρωπος, που όχι μόνο είχε αποκτήσει όλες τις αρετές με τον προσωπικό του αγώνα, αλλά και όλους τους ανθρώπους αγαπούσε με τον ιεραποστολικό του ζήλο.